బసంత్ కుమార్ సర్కార్

వర్సెస్

ఈగిల్ రోలింగ్ మిల్స్ లిమిటెడ్ మరియుఇతరులు

(పి.బి.) గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, జె.సి.

షా, ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు ఎస్.ఎం. సిక్రీ జె.జె.)

ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ యాక్ట్ (XXXIV ఆఫ్ 1948), సెక్షన్ 1(3) రాజ్యాంగ చెల్లుబాటు - నోటిఫికేషన్ ద్వారా చట్టంలోని నిబంధనలను వర్తింపజేసే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది - మితిమీరిన ప్రతినిధి వర్గం అయితే.

ప్రతివాది నెం.1 యొక్క పనివారుగా ఉన్న పిటిషనర్లు ప్రతివాది నెం.1 ద్వారా నిర్వహించబడే ఒక మంచి సౌకర్యాలతో కూడిన ఆసుపత్రిలో చాలా అధిక ఆర్డర్ యొక్క ఉచిత వైద్య ప్రయోజనాలను పొందుతున్నారు. ప్రతిస్పందకుడు నెం.3. ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 1(3) కింద 1960 ఆగస్టు 28వ తేదీని బీహార్ రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఈ చట్టంలోని కొన్ని నిబంధనలు అమల్లోకి రావాల్సిన తేదీగా, పిటిషనర్లు పనిచేస్తున్న ప్రాంతం ఈ చట్టం పరిధిలోకి వస్తుందని కేంద్ర ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. ఈ నోటిఫికేషన్ కు అనుగుణంగా ప్రతివాది నెం.1 ముఖ్య కార్యనిర్వహణాధికారి పిటిషనర్లకు ఈ చట్టం కింద అనుమతించిన మేరకు వైద్య ప్రయోజనాలు నిర్ణీత రోజు నుంచి బీమా చేయదగిన వ్యక్తులకు అందించబడవని, ఆ తరువాత వైద్య ప్రయోజనాలు చట్టం యొక్క సంబంధిత నిబంధనలకు లోబడి నిర్వహించబడతాయని నోటీసులు జారీ చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) చెల్లుబాటును, దాని కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ల చట్టబద్ధతను సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్లు హైకోర్టులో రిట్

పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. రాజ్యాంగంలోని 14వ అధికరణ మరియు మితిమీరిన ప్రతినిధి వర్గం యొక్క దురలవాట్లతో బాధపడుతున్నారు. ఈ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చిన హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేసింది. స్పెషల్ లీవ్ అప్పీలుపై పిటిషనర్లు చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) మితిమీరిన ప్రాతినిధ్యంతో బాధపడుతున్నారని, అందువల్ల ఇది చెల్లదని వాదించారు.

(1) చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) అప్పగింత చట్టానికి ఉదాహరణ కాదు, షరతులతో కూడిన చట్టంగా అభివర్ణించవచ్చు. ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ పథకం నిర్వహణ కోసం ఒక కార్పొరేషన్ ను ఏర్పాటు చేయడానికి నోటిఫికేషన్ ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తుంది. నోటిఫికేషన్ ఎప్పుడు జారీ చేయాలి, ఏయే కర్మాగారాలకు సంబంధించి జారీ చేయాలనే విషయాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వ విచక్షణకే వదిలేశామని, సాధారణంగా షరతులతో కూడిన చట్టం ద్వారా అదే జరుగుతుందన్నారు.

రాణి వర్సెస్ బురా, 5. ఐ.ఎ. 178, ఆధారపడింది.

(2) డెలిగేషన్ అనే అంశం ఉందనుకుంటే, ఆ అభ్యర్థన కూడా అంతే అస్థిరమైనది, ఎందుకంటే చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలు మరియు చట్టం యొక్క ప్రణాళిక ద్వారా తగినంత మార్గదర్శకత్వం ఇవ్వబడింది. ఏయే ప్రాంతాల్లో, ఏయే కర్మాగారాలకు సంబంధించి ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ను ఏర్పాటు చేయాలో శాసనసభ నిర్ణయించడం అసాధ్యం. ఈ తరహా పథకాన్ని ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉన్నప్పటికీ దేశమంతటా ఒకేసారి ప్రవేశపెట్టలేమని స్పష్టమవుతోంది. జాగ్రత్తగా ప్రయోగాలు చేయాల్సిన ఇటువంటి ప్రయోజనకరమైన చర్యలను కొన్నిసార్లు దశలవారీగా, వివిధ దశల్లో అవలంబించాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల, అనివార్యంగా, ఈ చట్టం సూచించిన చట్టబద్ధమైన ప్రయోజనాలను విస్తరించే అంశాన్ని సంబంధిత ప్రభుత్వ విచక్షణకే వదిలేయాలి. అది మితిమీరిన డెలిగేషన్ కిందకు రాదు.

ఎడ్వర్డ్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ బియావర్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ అజ్మీర్, [1955] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 735, భికుశ యమస క్షత్రియ వర్సెస్సంగమ్నేర్ అకోలా తాలూకా బీడీ కామ్గార్ యూనియన్, [1963] సుప్ప్ 1 ఎస్.సి.ఆర్. 524 మరియు భికుస యమస కత్రివవర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా, [1964] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 860 ను అనుసరించి

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 721-723 ఆఫ్ 1962.

పాట్నా హైకోర్టు 1960 నాటి జ్యుడీషియల్ కేసుల సంఖ్య 1167, 1122, 1235లలో 1961 మార్చి 1న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీళ్లు.

ఎన్.సి. చటర్జీ, రాయ్ బిహారీ సింగ్, ఉదయ్ ప్రతాప్ సింగ్ లు అప్పీలుదారుల తరఫున (అన్ని అప్పీళ్లలో). ప్రతివాది నెం.1 (అన్ని అప్పీళ్లలో) తరఫున బి.పి.సింగ్, ఎన్.పి.సింగ్, ఐ.ఎన్.ష్రాఫ్.

సి.కె.దఫ్తారీ, అటార్నీ జనరల్, ఎన్.ఎస్.బింద్రా, వి.డి.మహాజన్, బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్ ప్రతివాదులకు నెం.2,

3. ఫిబ్రవరి 26, 1964. గజేంద్రగడ్కర్సి.జె. ఈ తీర్పును వెలువరించారు. -ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ యాక్ట్, 1948లోని సెక్షన్ 1(3) (1948 నెంబరు 34) (ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలుస్తారు) చెల్లదా అన్న చిన్న ప్రశ్న ఈ అప్పీళ్లలో ఉత్పన్నమవుతోంది. పాట్నా హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ల ద్వారా, ఈగిల్ రోలింగ్ మిల్స్ లిమిటెడ్, కుమారధుబి ఇంజనీరింగ్ వర్క్స్ లిమిటెడ్, కుమార్ధుబి ఫైర్ క్లే అండ్ సిలికా వర్క్స్ లిమిటెడ్ అనే మూడు ప్రతివాద సంస్థల పనివారుగా ఉన్న పిటిషనర్లు ఈ సెక్షన్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించిందని, మితిమీరిన ప్రతినిధి బృందం యొక్క దురలవాట్లతో బాధపడుతున్నారని ఆరోపించారు. మరియు అందువలన అది చెల్లదు. మూడు రిట్ పిటిషన్లలో ఈ యజమానులను వరుసగా ప్రతివాది నెం.1గా చేర్చారు. ఈ పిటిషన్ ను హైకోర్టు తిరస్కరించడంతో పిటిషనర్లు దాఖలు చేసిన రిట్

పిటిషన్లను కొట్టివేసింది. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా పిటిషనర్లు ఈ కోర్టుకు వచ్చి వరుసగా ముగ్గురు యజమానులపై అభియోగాలు మోపారు. మూడు అప్పీళ్లు ఒకే విధమైన వాస్తవాలపై కొనసాగుతాయి మరియు చట్టానికి సంబంధించిన ఒకే రకమైన ప్రశ్నను లేవనెత్తుతాయి మరియు అందువల్ల కలిసి విచారించబడ్డాయి.

ఈ మూడు అప్పీళ్లలో ప్రతివాదులు నెం.1 ఒక జనరల్ మేనేజర్ ద్వారా మెసర్స్ బర్డ్ అండ్ కో లిమిటెడ్ నిర్వహణలో ఉన్నారని, అప్పీలుదారులు వారి పనివారు అని తెలుస్తోంది. అటువంటి పనివారిగా, పిటిషనర్లు ఎటువంటి రుసుము లేకుండా చాలా అధిక ఆర్డర్ యొక్క సంతృప్తికరమైన వైద్య ప్రయోజనాలను పొందుతున్నారు. ప్రతి అప్పీలులో ప్రతివాది నెం.1 పనివారు, వారి కుటుంబాలు మరియు వారిపై ఆధారపడిన వారి కోసం 60 శాశ్వత పడకలను ఏర్పాటు చేయడం ద్వారా ఒక చక్కటి ఆసుపత్రిని నిర్వహించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) ఫలితంగా పిటిషనర్లు ఇప్పుడు తక్కువ సంతృప్తికరమైన స్వభావం కలిగిన వైద్య ప్రయోజనాలతో సంతృప్తి చెందాల్సి వస్తోందని పిటిషనర్లు చేసిన ప్రధాన ఫిర్యాదు. అందుకే ఈ సెక్షన్ చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ, దాని కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ఔచిత్యాన్ని, చట్టబద్ధతను సవాలు చేశారు. ఈ రిట్ పిటిషన్లకు, అప్పీళ్లకు ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్, యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాలను వరుసగా 2, 3 ప్రతివాదులుగా చేర్చారు.

1960 ఆగస్టు 22న ప్రతివాది నెం.3 సెక్షన్ 1, సబ్ సెక్షన్ (3) కింద బీహార్ రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాల్లో 1960 ఆగస్టు 28వ తేదీని అమల్లోకి తీసుకురావాలని నోటిఫికేషన్ జారీ చేశారు. ఈ నోటిఫికేషన్ ద్వారా పిటిషనర్లు పనిచేస్తున్న ప్రాంతం చట్టం పరిధిలోకి వస్తుంది. ఈ నోటిఫికేషన్ కు అనుగుణంగా, ప్రతివాది నెం.1 యొక్క ముఖ్య కార్యనిర్వహణాధికారి 1960 ఆగస్టు 25న పిటిషనర్లకు ఈ చట్టం కింద అనుమతించిన మేరకు ఇండోర్ మరియు అవుట్ డోర్ ట్రీట్ మెంట్ తో సహా వైద్య ప్రయోజనాలు నిర్దేశిత రోజు నుండి బీమా చేయగల వ్యక్తికి అందించబడవని తెలియజేశారు. దీనికి సంబంధించి సదరు అధికారి ఒక నోటీసు జారీ చేసి ప్రచురించారు. ఆ

తర్వాత వైద్య ప్రయోజనాలు చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలకు లోబడి ఉంటాయని, ఆ విషయంలో ప్రతివాది నెం.1 గతంలో చేసిన ఏర్పాట్ల ద్వారా కాదని పిటిషనర్లకు సూచిస్తూ నోటీసులు జారీ చేశారు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, ప్రస్తుత రిట్ పిటిషన్ల మూలం మరియు పక్షాల మధ్య వివాదం యొక్క స్వభావం.

ఛటర్జీ మన ముందు లేవనెత్తిన మొదటి అంశం ఏమిటంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) మితిమీరిన, నిష్పాక్షికతతో కూడుకున్నది, అందువల్ల అది చెల్లదు. ఈ వాదన యొక్క చెల్లుబాటును పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి, సెక్షన్ 1, సబ్ సెక్షన్ (3) చదవడం అవసరం:-

"కేంద్ర ప్రభుత్వం అధికారిక గెజిట్ లో నోటిఫికేషన్ ద్వారా, ఈ చట్టంలోని వివిధ నిబంధనలకు మరియు వివిధ రాష్ట్రాలకు లేదా దానిలోని వివిధ భాగాలకు వేర్వేరు తేదీలను నియమించగల తేదీ లేదా తేదీలలో ఈ చట్టం అమల్లోకి వస్తుంది".

నోటిఫికేషన్ ద్వారా చట్టంలోని నిబంధనలను వర్తింపజేయడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఇచ్చిన అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ విచక్షణను ఇస్తుందని, దీనిని ఉపయోగించడం ఏ శాసన నిబంధన ద్వారా మార్గనిర్దేశం చేయబడదని, అందువల్ల ఇది చెల్లదనే వాదన ఉంది. సెక్షన్ 1(3) ప్రకారం కేంద్రప్రభుత్వం ఎలాంటి అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోరాదని, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సంక్రమించిన అధికారాలను చెల్లనివిగా పరిగణించాలని చట్టంలో పేర్కొనలేదు. ఈ వాదన మాకు నచ్చలేదు. సెక్షన్ 1(3) నిజానికి అప్పగింత చట్టానికి ఉదాహరణ కాదు. దీనిని షరతులతో కూడిన చట్టంగా సరిగ్గా వర్ణించవచ్చు. ఈ చట్టం దాని పరిధిలోకి వచ్చే ఉద్యోగుల బీమాకు సంబంధించి స్వీయ-నియంత్రిత నియమావళిని నిర్దేశించింది; అటువంటి కార్మికుల విషయంలో అమలు చేయాల్సిన అవసరం ఉందని శాసనసభ భావించిన అనేక పరిష్కార చర్యలను ప్రత్యేకంగా చర్చించారు మరియు దాని సంబంధిత విభాగాలలో నిర్దేశించిన విధంగా చట్టం యొక్క విధానాన్ని అమలు చేయడానికి తగిన నిబంధనలు చేయబడ్డాయి. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3(1) ప్రకారం ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ పథకం నిర్వహణ కోసం ఒక కార్పొరేషన్ ను ఏర్పాటు చేసే అధికారాన్ని నోటిఫికేషన్ ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే,

నోటిఫికేషన్ ఎప్పుడు జారీ చేయాలి మరియు ఏ కర్మాగారాలకు సంబంధించి 'జారీ చేయాలి' అనేది కేంద్ర ప్రభుత్వ విచక్షణకు వదిలివేయబడింది మరియు షరతులతో కూడిన చట్టం ద్వారా సాధారణంగా అదే జరుగుతుంది.

లెఫ్టినెంట్ గవర్నరుకు 1869 చట్టం 22లోని క్వీన్ వి.బురా ((1) 5 ఐ.ఎ.178లోని సంబంధిత నిబంధనల ద్వారా లెఫ్టినెంట్ గవర్నరుకు ప్రసాదించిన అధికారాల గురించి లార్డ్ సెల్బోర్న్ చెప్పిన విషయాలను సెక్షన్ 1(3) ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ప్రసాదించిన అధికారాల గురించి సమాన సమర్థనతో చెప్పవచ్చు. ఆ సందర్భంలో లార్డ్ సెల్బోర్న్ ఇలా అన్నాడు:

లెఫ్టినెంట్ గవర్నరుకు ప్రసాదించిన అధికారాల గురించి మాట్లాడటం (అవి నిస్సందేహంగా పెద్దవి) ఒక అపోహ అని వారి లార్డ్ షిప్ లు భావిస్తున్నాయి, అవి అమలు చేయబడినప్పుడు, వారి క్రింద చేయబడిన చర్యల సమర్థత కౌన్సిల్ లో గవర్నర్ జనరల్ కంటే ఇతర శాసనాధికారాల వల్ల ఉంటుంది. వారి మొత్తం కార్యకలాపాలు ప్రత్యక్షంగా మరియు తక్షణమే ఈ చట్టం (1869 యొక్క XXII) కింద మరియు తక్షణమే జరుగుతాయి. సరైన శాసనసభ తన తీర్పును వ్యక్తి, చట్టాలు, అధికారాలుగా ఉపయోగించింది; ఆ తీర్పు ఫలితమే ఈ విషయాలన్నింటికీ షరతులతో కూడిన చట్టాలు చేయడమే. షరతులు నెరవేర్చబడిన తరువాత, చట్టం ఇప్పుడు సంపూర్ణంగా ఉంది".

ఛటర్జీ లేవనెత్తిన విజ్ఞప్తికి ఇదే మొదటి సమాధానం.

ఈ చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలు, చట్టం యొక్క ప్రణాళిక ద్వారా తగినంత మార్గదర్శకత్వం ఇవ్వబడినందున, ప్రతినిధి వర్గం యొక్క అంశం ఉందని భావించినట్లయితే, ఈ అభ్యర్థన కూడా అంతే అస్థిరమైనది. ఉద్యోగులకు అనారోగ్యం, ప్రసూతి, ఉపాధి దెబ్బలు తగిలినప్పుడు కొన్ని ప్రయోజనాలు కల్పించడం, దానికి సంబంధించి మరికొన్ని అంశాలను

కల్పించడం సముచితమని శాసనసభ భావించినందునే ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించినట్లు ఈ చట్టం పీఠికలో ఉంది. కాబట్టి, ఈ చట్టం యొక్క విధానం నిస్సందేహంగా మరియు స్పష్టంగా ఉంది. సెక్షన్ 2లో ఉన్న "బెనిఫిట్ పీరియడ్", "ఉద్యోగి", "కర్మాగారం", "గాయపడిన వ్యక్తి", "అనారోగ్యం", "వేతనాలు" మరియు ఇతర పదాల యొక్క నిర్వచనాలు ఈ చట్టం ఏ కర్మాగారాల స్వభావాన్ని, ఎవరి ప్రయోజనం కోసం ఆమోదించబడిందో మరియు వారికి ఇవ్వాలనుకున్న ప్రయోజనం యొక్క స్వభావాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేస్తాయి. ఈ చట్టంలోని రెండవ అధ్యాయం కార్పొరేషన్, స్టాండింగ్ కమిటీ మరియు మెడికల్ బెనిఫిట్ కౌన్సిల్ మరియు వాటి రాజ్యాంగం గురించి వివరిస్తుంది; మూడవ అధ్యాయం ఫైనాన్స్ మరియు ఆడిట్ యొక్క సమస్య గురించి వివరిస్తుంది; నాల్గవ అధ్యాయంలో ఉద్యోగులు మరియు యజమానులు ఇద్దరూ కలిసి పనిచేయడానికి నిబంధనలు ఉన్నాయి, మరియు చాప్టర్ 5 కార్మికులకు అందించాల్సిన ప్రయోజనాలను సూచిస్తుంది; ఆ ప్రయోజనాలకు సంబంధించి సాధారణ నిబంధనలను కూడా ఇస్తుంది. అధ్యాయం V-A తాత్కాలిక నిబంధనల గురించి వివరిస్తుంది; ఆరవ అధ్యాయం వివాదాలు మరియు క్లెయిమ్ ల తీర్పు గురించి వివరిస్తుంది; మరియు ఏడవ అధ్యాయం జరిమానాలను నిర్దేశిస్తుంది. చివరి అధ్యాయమైన ఎనిమిదవ అధ్యాయం వివిధ విషయాల గురించి వివరిస్తుంది. ఏయే ప్రాంతాల్లో, ఏయే కర్మాగారాలకు సంబంధించి ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ను ఏర్పాటు చేయాలో శాసనసభ నిర్ణయించడం అసాధ్యం. ఈ తరహా పథకాన్ని చాలా ప్రయోజనకరంగా ఉన్నప్పటికీ దేశమంతటా ఒకేసారి ప్రవేశపెట్టలేమని స్పష్టమవుతోంది. జాగ్రత్తగా ప్రయోగాలు చేయాల్సిన ఇటువంటి ప్రయోజనకరమైన చర్యలను కొన్నిసార్లు దశలవారీగా, వివిధ దశల్లో అవలంబించాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల, అనివార్యంగా, ఈ చట్టం సూచించిన చట్టబద్ధమైన ప్రయోజనాలను విస్తరించే అంశాన్ని సంబంధిత ప్రభుత్వ విచక్షణకే వదిలేయాలి. సెక్షన్ 2(1) ప్రకారం "సముచిత ప్రభుత్వం" అంటే కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా రైల్వే పరిపాలన లేదా ఒక ప్రధాన నౌకాశ్రయం లేదా గని లేదా చమురు క్షేత్రం, కేంద్ర ప్రభుత్వం మరియు ఇతర అన్ని సందర్భాల్లో, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నియంత్రణలో ఉన్న సంస్థలకు సంబంధించి. అందువల్ల, ఈ చట్టాన్ని వివిధ సంస్థలకు విస్తరించేటప్పుడు, ఎంప్లాయీస్ స్టేట్ ఇన్సూరెన్స్

పథకం నిర్వహణ కోసం ఒక కార్పొరేషన్ ను ఏర్పాటు చేసే అధికారం సంబంధిత ప్రభుత్వానికి ఇవ్వబడింది. సంక్షేమ పథకాల విషయంలో ఆధునిక చట్టసభలు అనుసరిస్తున్న విధానం కూడా అదే పద్ధతికి అనుగుణంగా ఉంది. శాసనసభ సామాజిక ఆర్థిక సంక్షేమ పథకానికి రూపకల్పన చేస్తుంది, దానికి సంబంధించి విస్తృతమైన నిబంధనలు చేస్తుంది మరియు ఈ పథకాన్ని ఎప్పుడు, ఎలా, ఏ విధంగా ప్రవేశపెట్టాలో నిర్ణయించే అధికారాన్ని సంబంధిత ప్రభుత్వానికి వదిలివేస్తుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అది మితిమీరిన డెలిగేషన్ కాదు. మితిమీరిన ప్రతినిధిత్వ సమస్యను ఈ కోర్టు తరచుగా పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది మరియు దానిని ఎదుర్కోవడంలో అనుసరించాల్సిన విధానం ఇప్పుడు సందేహాస్పదంగా లేదు. ఎడ్వర్డ్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ లో, బియావర్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ అజ్మీర్ రాష్ట్రం మరియు మరొక రాష్ట్రం ([1955] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 735.), కనీస వేతనాల చట్టం, 1948 (1948 నెంబరు 11) లోని 27 వ అధికరణ చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ ఈ న్యాయస్థానం సవాలును తోసిపుచ్చింది, దీని ద్వారా నిర్దిష్ట పద్ధతిలో నోటిఫికేషన్ ఇవ్వడం ద్వారా కనీస వేతనాలను నిర్ణయించాలని భావించిన షెడ్యూల్ లోని ఏ భాగానికైనా చేర్చే అధికారం సంబంధిత ప్రభుత్వానికి ఇవ్వబడింది. మరియు నోటిఫికేషన్ జారీపై, ఈ పథకం, రాష్ట్రానికి దాని దరఖాస్తులో, తదనుగుణంగా సవరించినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించడంలో, 27వ అధికరణలోని నిబంధనల్లో ఒక అంశం దాగి ఉందని, ఒకరకంగా చెప్పాలంటే చట్టసభలు తాను చేయగలిగిన పని చేయడానికి తాను సూచించిన మరో సంస్థకు అధికారం ఇచ్చాయని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. కానీ అటువంటి ప్రతినిధి బృందం అనవసరం మరియు రాజ్యాంగ విరుద్ధం కాదని మరియు ఇది అనుమతించదగిన ప్రతినిధిత్వ పరిమితులను మించలేదని అభిప్రాయపడింది. భికుసా యమస క్షత్రియ, మరొకరువర్సెస్ సంగమ్నేర్ అకోలా తాలూకా బీడీ కామ్గార్ యూనియన్ అండ్ ఇతరులు ([1963] సప్ప్ 1 ఎస్.సి.ఆర్. 524.), భికుస యమస క్షత్రియ (పి) లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా అండ్ అదర్స్ ([1964] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 860.). అందువల్ల ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 1(3) రాజ్యాంగపరంగా చెల్లదని మనం భావించాలి.

ఈ విజ్ఞప్తులను విడదీసే ముందు, మరొక అంశాన్ని ప్రస్తావించాలి. బీహార్ రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఈ చట్టంలోని కొన్ని నిబంధనలు అమల్లోకి రావాల్సిన తేదీగా 1960 ఆగస్టు 28వ తేదీని ప్రతివాది నెం.3 సెక్షన్ 1(3) కింద నోటిఫికేషన్ జారీ చేసిన తరువాత, ప్రతివాది నెం.1 ముఖ్య కార్యనిర్వహణాధికారి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్ ను అమల్లోకి తెస్తూ, ఆ నోటిఫికేషన్ కారణంగా పిటిషనర్లకు సమాచారం ఇస్తూ నోటీసులు జారీ చేశారు. గతంలో వారికి ఇస్తున్న వైద్య ప్రయోజనాలు ఆ చట్టం యొక్క సంబంధిత నిబంధనల ప్రకారం అప్పటికి పొందబడతాయి. ఈ నోటీసులు చెల్లవని, వాటిని కొట్టేయాలని పిటిషనర్లు హైకోర్టును కోరారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా వినిపించిన వాదన ఏమిటంటే, ఈ మూడు అప్పీళ్లలో ప్రతివాది నెం.1 వారు అప్పీలుదారులకు అందించే ప్రయోజనాలను తగ్గించే హక్కు లేదు మరియు ఈ చట్టం కింద అమల్లోకి తెచ్చిన పథకం కింద ప్రయోజనాలకు ఈ ప్రయోజనాలు గుణాత్మకంగా లేదా పరిమాణాత్మకంగా సమానంగా లేవు. ప్రతివాది నెం.1 జారీ చేసిన నోటీసులు, సర్క్యులర్లు చెల్లవా అనే ప్రశ్నను రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని హైకోర్టు పేర్కొంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం పిటిషనర్లు వివాదం రూపంలో సముచితంగా లేవనెత్తగల అంశం ఇది. అధికరణ 226 ప్రకారం హైకోర్టులకు ప్రసాదించిన అధికారాలు చాలా విస్తృతమైనవి అనేది వాస్తవమే కానీ, ఈ వాదన లేవనెత్తదలచిన పారిశ్రామిక వివాదాలను ఈ అధికారాలు కూడా తమ పరిధిలోకి తీసుకురాగలవని ఛటర్జీ సూచించలేదు. అందువల్ల, వాదన యొక్క అర్హతలపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయకుండా, ఈ నోటీసులు మరియు సర్క్యులర్లకు సంబంధించి పిటిషనర్లు తమ ఫిర్యాదులను తెలియజేయడానికి అందుబాటులో ఉన్న సరైన పరిష్కారం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ను ఆశ్రయించడం లేదా చట్టంలోని సెక్షన్లు 74 మరియు 75 కింద వీలైతే ఉపశమనం పొందడం అని హైకోర్టు కనుగొన్న విషయాన్ని మేము ధృవీకరిస్తాము.

ఫలితంగా అప్పీళ్లు విఫలమై కొట్టివేయబడతాయి. ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీళ్లను కొట్టివేశారు.